

ÎNCHEIERE

30 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Vera Macinskaia
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ion Blaj în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ion Blaj împotriva Întreprinderii de Stat, Firma Comercială Intermediară „Meridian” cu privire la anularea proceselor-verbal, anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă și repararea prejudiciului moral împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 24 decembrie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de Ion Blaj și menținută hotărârea Judecătoriei Bălți din 26 aprilie 2013, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 28 februarie 2012, Ion Blaj a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎS FCI „Meridian” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, anularea proceselor-verbale și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că prin decizia Curții de Apel Bălți din 06 decembrie 2011 el a fost restabilit la locul de muncă.

Menționează că pârâtul ne fiind de acord cu decizia nominalizată, pe perioada 08 decembrie 2012 – 09 februarie 2012 i-a interzis lui Ion Blaj accesul la calculator, la aparatul de copiat, la telefon, nu i-a oferit strictul necesar pentru a-și îndeplini obligațiile de serviciu, la ordinul administratorului petițiile reclamantului nu se înregistrau. La fiecare pas îl impunea să scrie cerere de eliberare de buna voie.

Invocă că nu i-a fost achitat salariul pe luna ianuarie 2012 și nici înmănată fișa de post.

Indică că administratorul întreprinderii încalcă clauzele contractului de muncă încheiat între Ion Blaj și ÎS FCI „Meridian”, refuză să examineze sesizările lui Ion Blaj referitor la îmbunătățirea activității unității, ultimul fiind nevoit să comunice cu administratorul prin intermediul poștei.

Susține că pârâtul a încălcat prevederile art. 9 alin. (1) lit. b), lit. c), lit. d), lit. e), lit. f), lit. g), lit. j) din Codul muncii.

Afirmă că nu a făcut cunoștință cu procesele-verbale despre care se vorbește în ordinul prin care reclamantul a fost eliberat din serviciu.

Menționează că motivul indicat în ordin precum că dânsul a lipsit de la serviciu de la orele 12-00 până la 17-00 nu este adevărat.

Solicită anularea ordinului nr. 6-k din 09 februarie 2012 și restabilirea la locul de munca în funcția deținută până la 09 februarie 2012, anularea proceselor-verbale nr. 2 din 02 februarie 2012 și nr. 3 din 03 februarie 2012 și repararea prejudiciului moral în mărime de 15000 lei.

La 23 mai 2012 Ion Blaj a depus cerere, prin care a solicitat modificarea temeiului și obiectului acțiunii în pct. 2 din acțiune, și anume anularea ordinului nr. 6-k din 09 februarie 2012 și restabilirea la locul de munca în funcția deținută până la 09 februarie 2012 și încasarea de la ÎS FCI „Meridian” a sumei de 7200 lei cu titlu de despăgubiri pentru lipsa forțată de la muncă.

Ulterior, Ion Blaj a depus cerere de completare a temeiului acțiunii, solicitând anularea actului nr. 1 din 02 februarie 2012, ordinului nr. 9 din 21 martie 2012 și ordinului nr. 6 din 08 februarie 2012.

La 15 iunie 2012 Ion Blaj a mai depus o cerere de completare a temeiului și obiectului acțiunii, prin care a solicitat anularea actului nr. 1 din 02 februarie 2012 și ordinului nr. 9 din 21 martie 2012.

La 10 august 2012 Ion Blaj a depus o cerere, prin a indicat că susține cererea de chemare în judecată inițială depusă la 28 februarie 2012, renunțând la toate cererile de completare depuse la acțiunea inițială.

La 10 ianuarie 2013 Ion Blaja a depus o cerere de completare a acțiunii, solicitând anularea ordinului nr. 6-k din 09 februarie 2012 și restabilirea la locul de munca în funcția deținută anterior eliberării, conform hotărârii Curții Supreme de Justiție din 12 mai 2012, repararea prejudiciului cauzat pentru absența forțată de la serviciu în sumă de 22800 lei (salariul pentru perioada 09 februarie 2012 - 10 ianuarie 2012), încasarea daunei morale în sumă de 30000 lei, care reprezintă cheltuielile pentru tratamentul medical a maladiei care a survenit din cauza persecuțiilor din partea administratorului S. Popovici începând cu luna septembrie 2010.

La 26 aprilie 2013 Ion Blaja a înaintat un demers, prin care a solicitat modificarea acțiunii în legătură cu faptul că conform certificatului pentru salariul mediu al lui a fost prezentat la ultima ședință și care constituie 1902,20 lei, astfel solicitând repararea prejudiciului pentru lipsa forțată de la muncă timp de 15 luni în sumă de 28533 lei.

În cadrul susținerilor orale, Ion Blaj a solicitat anularea procesului-verbal nr. 1 din 12 decembrie 2011, procesului-verbal nr. 2 din 02 februarie 2012, procesului-verbal nr. 3 din 03 februarie 2012, procesului-verbal nr. 4 din 09 februarie 2012 și anularea ordinului nr. 6-k din 09 februarie 2012, restabilirea la locul de muncă în calitate de manager la ÎS FCI „Meridian” în funcția ce o deținea până eliberare, repararea prejudiciul cauzat pentru lipsa forțată de la serviciu în sumă de 23058,71 lei ce prezintă despăgubirea (salariul din 09 februarie 2012 până în prezent) și încasarea daunei morale în sumă de 30000 lei care constituie cheltuielile pentru tratamentul maladiei survenite din cauza persecuțiilor și discriminării din partea administratorului S. Popovici începând cu septembrie 2010.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Bălți din 26 aprilie 2013 a fost reluată examinarea cauzei în fond.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți din 26 aprilie 2013 a fost respinsă acțiunea.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 22 octombrie 2013 a fost admisă cererea administratorului SRL „Meridian-Nord”, Sergiu Răilean cu privire la înlocuirea

intimatului ÎS FCI „Meridian” cu succesorul SRL „Meridian-Nord” și înlocuit intimatul ÎS FCI „Meridian” cu succesorul său în drepturi SRL „Meridian-Nord”.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 24 decembrie 2013 a fost respins apelul declarat de Ion Blaj și menținută hotărârea primei instanțe.

La 22 februarie 2014 Ion Blaj a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei hotărâri de admitere a pretențiilor cu privire la restabilirea la lucru, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la lucru și repararea prejudiciului moral.

În motivarea recursului a invocat ilegalitatea deciziei instanței de apel, considerând că atât prima instanță, cât și instanța de apel în mod arbitrar au apreciat probele prezentate de recurent.

Afirmă că aflarea lui la locul de muncă la 02 februarie 2012 de la orele 12-00 până la 17-00 se confirmă prin mărturia dată de directorul SRL „Blanșir”, Boris Șincariuc care în instanță a confirmat că recurentul executându-și obligațiile de serviciu în interesul întreprinderii de la ora 14-00 până la ora 15-00 a discutat clauzele contractului care urma să fie încheiat cu privire la vânzarea salopetelor și mănușilor propuse la vânzare de SRL „Meridian-Nord”.

Menționează că el a perfectat contractul din numele lui S. Popovici, administratorul întreprinderii, dar nu l-a semnat. Cumpărătorul Boris Șincariuc a confirmat că s-a dus să prezinte acest contract administratorului S. Popovici, în intervalul de timp 14-00 și 15-00 pentru ca acesta să-l semneze, însă nu l-a găsit.

Indică că S. Popovici nu s-a aflat la serviciu până la ora 17-00, fapt confirmat prin procesul-verbal nr. 2 din 02 februarie 2012, susținând că atât alcătuirea contractului în intervalul de timp 14-00 și 15-00, cât și mărturia dată de Boris Șincariuc confirmă faptul că recurentul se afla la locul de muncă, iar pârâtul nu a dovedit contrariul.

Cu referire la art. 130 și ar. 132 CPC, invocă că instanțele ierarhic inferioare ilegal au apreciat critic mărturia lui Boris Șincariuc deoarece acestea nu au indicat ce interes în proces are martorul Boris Șincariuc și de ce mărturia lui este apreciată critic.

Referitor la petiția înaintată de recurent la 02 februarie 2012, primită de contabilul-șef al SRL „Meridian-Nord”, Margareta Dușciac, relatează că petiția dată este un document de uz intern și nu este obligat de a fi înregistrat în registrul evidenței intrării corespondenței și că acesta este semnată personal de Margareta Dușciac cu indicarea orei 16-10, astfel se confirmă faptul că la ora dată Ion Blaj se afla la întreprindere, iar angajatorul nu a dovedit contrariul.

La fel, consideră că răspunsul Inspecției muncii nr. B-330/12 din 22 martie 2012, care a stabilit că careva încălcări privind procedura concedierii lui Ion Blaj prevăzute de art. 206-2010 din Codul muncii nu au fost depistate, nu poate constitui probă la caz, deoarece litigiul constă în absența recurentului de la serviciu pe o perioadă de 4 ore, și nu în procedura eliberării.

Menționează că Inspecția muncii nici nu este competentă să examineze asemenea litigiu, ce de fapt a și indicat în răspunsul său din 22 martie 2012 (f. d. 30).

Afirmă că hotărârea primei instanțe este ilegală și nu putea fi menținută de Curtea de Apel, deoarece după cum rezultă din conținutul ei, instanța a pus la baza soluției adoptate raporturile Tatianeii Ianișevscaia adresată Ludmillei Gașciuc, la 02 februarie 2012 (f. d. 49) și a ultimei adresată administratorului, și nu mărturiile date de ei în cadrul ședinței, contrar prevederilor art. 239 CPC.

Susține că instanțele mai invocă ca probă și mărturiile lui Ivan Pascari, care nu și-au găsit reflectare în hotărâre, cât și procesul-verbal nr. 4 din 09 februarie 2012 privind neprezentarea de către recurent a documentației ce confirma lipsa motivată din data de 02 februarie 2012.

Menționează că el nu putea să-și motiveze lipsa care nu a avut loc. În plus salariatul are dreptul să nu dea explicații referitor la sancțiunea care poate fi numită și faptul dat nu poate constitui temei pentru a proba lipsa nemotivată.

Mai indică că procesul-verbal nominalizat nu conține rezultatele votării, deci nu a fost pus la vot și este nul.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La caz se constată că recurentul a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel la 22 februarie 2014 în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ion Blaj nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de

lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Ion Blaj, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ion Blaj ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Ion Blaj se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Vera Macinskaia

Dumitru Mardari